

Efter passagerrettighedsforordningens artikel 26 skal jernbanevirksomhederne og infrastrukturforvalterne (og stationslederne) i øvrigt samarbejde og udveksle oplysninger om bedste praksis med hensyn til at afværge handlinger, der kan forringe sikkerhedsniveauet. Denne forpligtelse gælder direkte efter forordningen.

Herudover vil der blive fastsat regler om beredskabet efter de gældende bestemmelser i jernbanelovens § 8 d om jernbanevirksomhedernes og jernbaneinfrastrukturforvalternes deltagelse i beredskabsarbejdet.

Forslagene i § 1, nr. 5 og 6, vedrørende jernbanelovens § 8 d, stk. 6 og 7, er konsekvensændringer af forslaget om et nyt stk. 2 i § 8 d, jf. forslaget til § 1, nr. 3.

Der kan i øvrigt henvises til pkt. 1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 og 8

Bestemmelsen i jernbanelovens § 12, stk. 1, om jernbanevirksomhedernes forretningsbetingelser foreslås i § 1, nr. 7, justeret, således at forretningsbetingelser ligeledes skal indeholde de regler vedrørende befordring, der gælder efter passagerrettighedsforordningen.

Baggrunden herfor er, at jernbanevirksomhederne efter forordningen pålægges visse forpligtelser i forhold til passagererne, herunder erstatning ved forsinkelser, om handicapforhold og bevægelseshæmmede. Passagerrettighedsforordningen er direkte gældende i dansk ret, når den træder i kraft den 3. december 2009.

Efter forordningens artikel 29 skal jernbanevirksomhederne, når de sælger billetter til befordring med jernbane, oplyse de rejsende om deres rettigheder og forpligtelser i henhold til forordningen. Med henblik på at opfylde dette informationskrav kan jernbanevirksomhederne anvende et sammendrag af bestemmelserne i forordningen, som Kommissionen vil udarbejde.

Det fremgår af forordningens artikel 11 om erstatningsansvar over for passagerer og deres bagage, at jernbanevirksomhederne er erstatningsansvarlige i et nærmere angivet omfang med forbehold for gældende national ret, hvorved passagererne indrømmes supplerende erstatning. Dette indebærer, at national ret, der giver passagererne en bedre stilling end det, der følger af forordningen, går forud for forordningens regler.

Hvis jernbanevirksomhederne alene anvender et af Kommissionen udarbejdet sammendrag af bestemmelserne i forordningen, vil passagererne i Danmark ikke blive tilstrækkeligt oplyst om deres retsstilling for så vidt angår de områder, hvor dansk ret lovligt stiller dem bedre end forordningens bestemmelser.

Det er derfor nødvendigt af hensyn til passagererne, at det samlet et sted fremgår præcis, hvilke regler der gælder med hensyn til f.eks. erstatningsansvaret over for passagererne og deres bagage.

I overensstemmelse med forordningens artikel 6 kan jernbanevirksomhederne i øvrigt tilbyde kontraktbetingelser, der er gunstigere for passageren end betingelserne i forordningen.

Det foreslås derfor, at de gældende regler om jernbanevirksomhedernes udarbejdelse af forretningsbetingelser suppleres med bestemmelser om, at jernbanevirksomhederne også i forretningsbetingelserne skal informere om passagerernes rettigheder efter forordningen, eller eventuelt gunstigere betingelser.

Transportministeriet antager, at forordningen ikke er til hinder herfor, jf. det anførte i artikel 29 om, at jernbanevirksomhederne kan anvende et af Kommissionen udarbejdet sammendrag. Dette fortolkes således, at forordningen ikke udelukker, at jernbanevirksomhedernes informationspligt kan opfyldes på anden måde.

På denne baggrund er det hensigtsmæssigt som supplement til forordningens krav at udvide § 12, stk. 1, således at det bliver klart, at også disse nye forhold efter forordningen skal være indeholdt i virksomhedernes forretningsbetingelser, således at passagererne samlet ét sted kan få overblik over de regler, der gælder for befordringen, når man køber en billet.

Endvidere foretages en redaktionel ændring, således at det klart fremgår, at jernbanevirksomhederne skal udarbejde de nævnte forretningsbetingelser og anmelde disse til Trafikstyrelsen.

Desuden foreslås i § 1, nr. 8, at bestemmelsen om, at forretningsbetingelserne skal være til salg for publikum ophæves. Baggrunden herfor er dels, at bestemmelsen næppe har stor betydning i dag, hvor de relevante dele typisk offentliggøres på jernbanevirksomhedernes hjemmesider, dels at et egentligt salg heraf formentlig er mindre overensstemmende med hensigten med reglerne i forordningen.

Der kan i øvrigt henvises til pkt. 1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det foreslås, at det præciseres, at der kan fastsættes krav om, at forsikringsdokumentationen eller policen skal foreligge på dansk af hensyn til en sikker vurdering af, hvorvidt virksomhederne opfylder forsikringskravene.

Hvis Trafikstyrelsen ikke modtog dokumentationen på dansk, ville Trafikstyrelsen kunne være nødsaget til at sørge for en oversættelse. Dette kunne medføre,